

Arrest

nr. 142 182 van 30 maart 2015
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve
Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, van onbepaalde nationaliteit, op 7 december 2010 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 11 oktober 2010 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 februari, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 maart 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van H. DE PONTIERE, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij verklaart van onbepaalde nationaliteit te zijn.

Op 11 december 2009 dient de verzoekende partij een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Op 11 oktober 2010, met kennisgeving op 9 november 2010, neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel

9bis van de vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard. Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 11.12.2009 werd ingediend door :

A., K. (...) (R.R.: (...))

geboren te Jerevan op (...)

ook gekend als: E., K. (...)

geboren te Kirowakan op (...)

adres: (...)

nationaliteit: Armenië (Rep.)

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

De aanvraag ging niet vergezeld van een kopie van het internationaal erkend paspoort of een gelijkgestelde reistitel, noch van een kopie van de nationale identiteitskaart, noch van een geldige motivering die toelaat betrokkene vrij te stellen van deze voorwaarde op grond van art. 9bis, §1 van de wet van 15.12.1980, gewijzigd door art. 4 van de wet van 15.09.2006.

Ter staving van zijn identiteit legt betrokkene een Armeense geboorteakte voor. Dit stuk kan echter niet door onze diensten aanvaard worden als zijnde een identiteitsdocument. Alhoewel een geboorteakte bepaalde gegevens kan verschaffen zoals een identiteitskaart, toont een geboorteakte niet aan dat de drager van het document de persoon is die omschreven wordt in het document en heeft het niet dezelfde bewijswaarde” (RVV nr. 11.335 van 19.05.08).

Betrokkene beweert dat hij zich in de onmogelijkheid bevindt het vereiste identiteitsdocument te verwerven in België omdat hij staatloos zou zijn en er in geen enkel land ter wereld zou zijn die hem als staatsburger erkent. Betrokkene legt ter staving hiervan vijf onbeantwoorde brieven aan het Iraanse consulaat voor.

Evenwel uit het administratief dossier van betrokkene blijkt dat hij erkent is als Armeens staatsburger, zoals blijkt uit het feit dat er tot tweemaal toe een akkoord bekomen is tot aflevering van een gelijkgestelde reistitel (laisser- passer) van de Armeense ambassade, namelijk op datum van 19.04.2004 en op datum van 13.10.2009. Dit toont duidelijk aan dat het voor betrokkene mogelijk is om bij de juiste autoriteiten, namelijk de Armeense, op zijn minst een gelijkgestelde reistitel te bekomen. Verder bevestigde het Hof van Beroep te Gent in zijn arrest d.d.02.04.2009 de weigering van het statuut van staatloosheid. De motivering waarom betrokkene vrijgesteld zou zijn van de verplichting een kopie van het identiteitsdocument voor te leggen, kan dus niet door onze diensten worden aanvaard.

Gezien deze aanvraag noch van een identiteitsstuk, noch van een geldige verschoning voor de afwezigheid ervan vergezeld is, is de documentaire ontvankelijkheidsvoorwaarde voor deze aanvraag dus niet vervuld.”

2. Over de rechtspleging

Waar de verzoekende partij in het beschikkend gedeelte van haar verzoekschrift verzoekt *“kosten als naar recht”*, wijst de Raad erop dat de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging geniet, zodat aan geen van de partijen kosten van het geding ten laste kunnen worden gelegd. Het beroep is immers kosteloos.

3. Over de ontvankelijkheid

Per brief van 6 maart 2015 stelt de verwerende partij de Raad ervan in kennis dat de verzoekende partij op 22 maart 2013 werd teruggeleid naar haar land van herkomst. Zij voegt een verslag van vertrek bij waaruit blijkt dat de verzoekende partij inderdaad op voornoemde datum onder escorte is vertrokken. De verwerende partij meent dat verzoekende partij zodoende geen belang meer heeft bij onderhavig beroep, nu zij het grondgebied van het Rijk heeft verlaten en geen in België verblijvende vreemdeling meer is.

Ter terechtzitting wordt dit niet ontkend door de raadsman van de verzoekende partij.

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de vreemdelingenwet kunnen slechts beroepen voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zoveel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Parl.St. Kamer, 2005-2006, nr. 51 2479/001, 116-117*).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037).

Opdat de verzoekende partij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat zij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet de verzoekende partij bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

Bovendien dient erop gewezen te worden dat het actueel karakter van het belang inhoudt dat het belang moet voorhanden zijn zowel op het ogenblik van het indienen van het beroep tot nietigverklaring als op het tijdstip dat de Raad uitspraak doet over het beroep (J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State, Afdeling Administratie (2. Ontvankelijkheid), in Administratieve Rechtsbibliotheek, Brugge, Die Keure, 1996, nr. 254)

De verzoekende partij diende blijkens het administratief dossier op 11 december 2009 te Hoogstraten, waar zij op dat moment verbleef, een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet in en was zodoende van mening dat er sprake was van buitengewone omstandigheden om het niet indienen van de machtiging bij de Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordigers in het buitenland te rechtvaardigen.

Uit gegevens verstrekt door de verwerende partij, zoals deze zich bevinden in het dossier, blijkt dat de verzoekende partij op 22 maart 2013 werd gerepatriëerd. Het "verslag vertrek" van diezelfde datum vermeldt dat de repatriëring is geslaagd en dat betrokkene onder escorte is vertrokken.

De verzoekende partij lijkt zodoende geen nadeel meer te hebben bij een beslissing waarin haar aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard, hetgeen inhoudt dat zij haar aanvraag niet in België mag indienen, maar zich dient te wenden tot de Belgische diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van oponthoud in het buitenland. De eventuele nietigverklaring van deze beslissing, waarin gesteld wordt dat haar aanvraag niet vergezeld ging van een kopie van het internationaal erkend paspoort of een gelijkgestelde reistitel, noch van een kopie van de nationale identiteitskaart, noch van een geldige motivering die toelaat betrokkene vrij te stellen van deze voorwaarde op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet, kan haar dan ook geen nut of voordeel opleveren, daar zij zich reeds in het buitenland bevindt, en daar indien gewenst een aanvraag om machtiging tot verblijf kan indienen.

Aldus ontbreekt haar elk belang bij de vernietiging van de bestreden beslissing.

Ter terechtzitting gevraagd naar het belang van de verzoekende partij stelt haar raadsman het eens te zijn met het feit dat zijn cliënt geen belang meer heeft.

De exceptie van onontvankelijkheid van het beroep, opgeworpen door de verwerende partij, is derhalve gegrond.

Het beroep is derhalve onontvankelijk.

4. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig maart tweeduizend vijftien door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. BEELEN